

Използвайки гористата местност, през нощта четата успява да се промъкне между стражевите постове. Отправя се на север, към по-ниското, след което завива в западна и южна посока. През Драчевските гори се отправят към р. Росица, но когато стигат стръмните скали при м. Острог са принудени да се върнат. Вървят на юг, а след това на изток, като се изкачват по Катакърската река. Там ранените си промиват раните, а изморените заспиват, но трябва да продължат пътя. Отново почиват при извора Ката. Според местни предания по това време се откъсва един четник, който стига до воденица на мюсюлманин по р. Росица. С негова помощ успява да се спаси. Вероятно това е Петко Луканов Петков, участвувал в първите три сражения и стигнал до Румъния.

В гористата местност през нощта четата трудно се ориентира. Въпреки, че с почивки вървят цялата нощ, те осъхват само на няколко километра от мястото на третото сражение. Пресичат пътя от с. Плужна (Търновска каза, което сега не съществува) за Калакастрово и се спускат надолу. При разсъмване на 10/22 юли, сряда, спират на почивка в гората, като поставят стражи. Това е в близост до моста по пътя от Вишовград за Плужна, наричан Каракъзън къопрюсю (Моста на черната мома).

Сутринта около 8-9 ч., (слънцето се издигнало на 1 - 2 копрали) стражата Хр. Македонски дочува кучешки лай и забелязва въоръжени турци. След като е изпуснала четата през нощта, сутринта властта изпраща групи с ловджийски кучета да претърсват гората. Една от тях, изпратено от севлиевската войска, настанена в с. Плужна, се натъква на четата. Докато съгледвачите съобщават на своите началници, четата заема по-изгодна позиция на по-високото.

На четвъртия ден преди обед започва четвъртото, още по-ожесточено сражение. Отначало, докато чакат да се събере цялата войска се води престрелка с юж-